

Predmet: Zagreb

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 6/21

Krivično delo: ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. stav 1. KZ SRJ

Optuženi: Branko Tunić

Objavljivanje presude: 25. 4. 2024.

Nakon većanja i glasanja, sudsko veće je donelo, a predsednica veća, sudija Snežana Nikolić Garotić, javno je objavila presudu kojom je optuženi Branko Tunić oglašen krivim zbog krivičnog dela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. KZ SRJ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od osam godina.

Branko Tunić je oglašen krivim što je kao pripadnik Zbora narodne garde (ZNG), u Zagrebu, u periodu od 14. septembra do 1. oktobra 1991. godine, zajedno sa više NN pripadnika iste jedinice, prema ratnim zarobljenicima – vojnicima na redovnom odsluženju vojnog roka u JNA koji su se prethodno predali, u naselju Rakitje, u objektu ZNG, gde su ratni zarobljenici bili sprovedeni, vršio njihovo zastrašivanje, mučenje, telesno povređivanje te postupao prema njima na naročito ponižavajući način. On je u više navrata 14 oštećenih tukao kundakom oružja, rukama i nogama po glavi i telu, gumenom palicom po leđima i tabanima, vezivao ih liscama i primoravao da legnu na tlo, a zatim ih gazio čizmama i skakao po njima, pretio im nožem da će ih zaklati i izvaditi im oči, stavljao im u usta i na slepoočnicu cev od oružja preteći da će ih ubiti, da bi 30. septembra 1991. godine, prilikom batiranja ubio oštećenog Marka Utržana, i za to delo je protiv njega u Republici Hrvatskoj postupak pravosnažno okončan.

Sudsko veće je zaključilo da je postojanje oružanog sukoba u vreme izvršenja krivičnog dela nesporno, da su oštećeni bili vojnici na redovnom odsluženju vojnog roka u JNA, da je optuženi bio pripadnik oružane formacije suprotne strane u sukobu, kao i da su oštećeni bili ratni zarobljenici.

O tome šta su doživeli, kako su bili izloženi batinama, kao i da je u svemu tome prednjačio optuženi utvrđeno je na osnovu iskaza svedoka/oštećenih. Da se radi upravo o optuženom, utvrđeno je i iz

zapisnika o prepoznavanju. Optuženi je bio svestan da se radi o ratnim zarobljenicima, postupao je sa umišljajem i sa takvim postupanjem je prestao tek kada je, posle ubistva Marta Utržana, udaljen.

Kada je reč o ubistvu Marka Utržana, na okolnost njegovog stradanja tokom postupka izvedeno je dosta dokaza. Svi oštećeni svedočili su da je Marko bio izložen teškim napadima optuženog, koji ga je na kraju i ubio. Kako je za ubistvo Marka Utržana protiv optuženog u Republici Hrvatskoj vođen krivični postupak koji je pravosnažno okončan, sudsko veće je u izreku presude unelo podatke o tim presudama, ocenjujući da se u odnosu na to ubistvo radi o presuđenoj stvari.

Fond za humanitarno pravo